

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การที่ประเทศหนึ่งต้องการพัฒนาและเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพนั้น จะต้องสละส่วนหนึ่งของทรัพยากรของตนจากความต้องการในการบริโภคในปัจจุบันและใช้ทรัพยากรดังกล่าวไปในการสะสมทุน การเสียสละทรัพยากรจากการบริโภคในปัจจุบันคือ การออม(Savings) แม้ว่าการออมไม่ใช่เป็นปัจจัยเดียวที่กำหนดการเจริญเติบโตของประเทศ แต่ก็ต้องยอมรับว่าการออมเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้มีการเจริญเติบโต และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว และสามารถเจริญเติบโตในระยะยาวได้

“การออม” หมายถึงส่วนต่างระหว่างรายได้และรายจ่ายในการบริโภคที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง อีกนัยหนึ่งก็คือการชะลอการบริโภคหรือการใช้ทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่ปัจจุบันบางส่วนเอาไว้ เพื่อให้เกิดความสามารถที่จะบริโภคในอนาคตหรือในยามจำเป็น เงินออมส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปของเงินฝากธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน โดยสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งรับเงินออมและจัดสรรสินเชื่อให้แก่ผู้ต้องการเงินทุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนนำไปลงทุนทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจต่อไป ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีความต้องการเงินลงทุนจำนวนมากเพื่อใช้ในการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจเกินกว่าระดับการออมที่มีอยู่ในประเทศ โดยเฉพาะการดำเนินโครงการขนาดใหญ่จำเป็นต้องพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม การพึ่งพาแหล่งเงินกู้จากต่างประเทศมากเกินไปอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจระยะยาว เช่น ปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดจากการนำเงินไปชำระหนี้ให้กับต่างประเทศ เป็นต้น ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 พบว่าประเทศไทยมีภาวะการเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง จากตารางที่ 1.1 พบว่าระหว่างปี 2536-2539 มีการลงทุนในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยในปี 2536 การลงทุนในประเทศอยู่ที่ 1266.4 พันล้านบาท จนถึงปี 2539 การลงทุนในประเทศอยู่ที่ 1928.2 พันล้านบาท ในขณะที่เงินออมในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกันแต่เพิ่มขึ้นในปริมาณที่น้อยกว่าการลงทุน นั่นคือเงินออมภายในประเทศไม่เพียงพอต่อการลงทุนต่อเนื่องกันหลายปี ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนในประเทศมีค่าติดลบสะสมในปี 2536-2540 รวมเป็นจำนวนสูงถึง 989.6 พันล้านบาท จากปัญหา

ดังกล่าวทำให้ประเทศไทยต้องพึ่งพาเงินออมหรือเงินกู้จากต่างประเทศมาชดเชยความต้องการเงินลงทุนจำนวนมากตั้งแต่ต้นปี 2540 เป็นต้นมา หลังจากที่คน ไทยคุ้นเคยกับเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างรวดเร็วมาสู่เศรษฐกิจถดถอยจนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ เงินออมของประเทศที่เคยสูงก็มีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะเงินออมภาคครัวเรือน ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้มีการกำหนดนโยบายรณรงค์ส่งเสริมการประหยัดและการออม เพื่อสร้างวินัยในการใช้จ่าย เก็บออม และฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้ช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนของไทยมีปริมาณที่แคบลง ช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ในปี 2541-2547 เนื่องจากผู้ประกอบการ นักลงทุน มีความระมัดระวังในการลงทุนในขณะที่สถาบันการเงินก็ระมัดระวังในการให้สินเชื่อ จะเห็นได้จากระดับการออมในประเทศที่ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าระดับการการลงทุน จึงลดการพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตามในปี 2548 ปริมาณเงินลงทุนในประเทศมีมากกว่าระดับเงินออมในประเทศทำให้ช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนกลับมาติดลบอีกครั้งหนึ่ง และตั้งแต่ปี 2549-2552 ระดับการออมก็ปรับตัวสูงขึ้นทำให้เงินออมเพียงพอต่อการลงทุนในประเทศ

อย่างไรก็ตามถ้าระดับการออมในประเทศมีมากเพียงพอต่อการลงทุนในประเทศแล้ว ก็จะทำให้ประเทศลดการกู้ยืมเงินลงทุนจากต่างประเทศซึ่งส่งผลโดยรวมกับระบบเศรษฐกิจภายในประเทศให้ปรับตัวดีขึ้น

ตารางที่ 1.1 การออมการลงทุนและผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศไทย

หน่วย : พันล้านบาท

ปี พ.ศ.	การออม ในประเทศ (1)	การลงทุน ในประเทศ (2)	ช่องว่าง ระหว่างการออม และการลงทุน (1)-(2)	ผลิตภัณฑ์ มวลรวม ในประเทศ (GDP)	การออม ต่อ GDP (ร้อยละ)	การลงทุน ต่อ GDP (ร้อยละ)
2536	1094.3	1266.4	-172.1	3165.2	34.6	40
2537	1290.6	1460.9	-170.3	3629.3	35.6	40.3
2538	1492.1	1762.2	-270.1	4186.2	35.6	42.1
2539	1580.2	1928.2	-348	4611	34.3	41.8
2540	1564.1	1593.2	-29.1	4732.6	33	33.7
2541	1541.7	946	595.7	4626.5	33.3	20.4
2542	1422.3	950.6	471.7	4637.1	30.7	20.5
2543	1495.2	1124.2	371	4922.7	30.4	22.8
2544	1461.4	1237.1	224.3	5133.5	28.5	24.1
2545	1499.7	1297.3	202.4	5450.6	27.5	23.8
2546	1674.8	1477.5	197.3	5917.4	28.3	25
2547	1848.7	1738.6	110.1	6489.9	28.5	26.8
2548	1914.6	2228.4	-313.8	7087.7	27	31.4
2549	2314.2	2235	79.2	7816.5	29.6	28.6
2550	2755.3	2253.5	501.8	8473.6	32.5	26.7
2551	2885.6	2644.6	241	9105	31.7	29
2552	2635.3	1920.5	714.8	9034	29.2	21.3

ที่มา : สำนักนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง(2552)

สำหรับภาคครัวเรือน การออมถือว่าเป็นผลจากการบริหารรายได้และรายจ่ายที่จะทำให้บุคคลรู้สึกถึงความมั่นคงในชีวิต เนื่องจากมีเงินเก็บไว้ในยามจำเป็น โดยหากในอนาคตถ้าบุคคลไม่มีความจำเป็นต้องใช้เงิน หรือสามารถคาดการณ์ได้ว่าสามารถหารายได้สำหรับอนาคตได้แน่นอนการออมเงินจะไม่มี ความจำเป็น แต่ในสภาพความเป็นจริงความไม่แน่นอนในชีวิตอาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ ดังนั้น บุคคลทุกคนจึงต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต

โดยทั่วไปพฤติกรรมค่าใช้จ่ายและการออมของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับรายได้ของแต่ละบุคคล โดยรายจ่ายและระดับการออมของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปและจะมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อระดับรายได้มีการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้การออมของบุคคลยังขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่จะได้รับจากการออม เช่น อัตราดอกเบี้ยจากการฝากเงิน อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในกองทุนรวม หรือการลงทุนในหลักทรัพย์อสังหาริมทรัพย์

จากตารางที่ 1.2 ตั้งแต่ปี 2545-2552 พบว่ารายได้และรายจ่ายของครัวเรือนในประเทศไทย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งการออมภาคครัวเรือนของไทยในปี 2551 อยู่ที่ระดับ 3,691 บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2550 ที่ระดับ 4,160 บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน หรือเกิดการหดตัวอัตราร้อยละ 11.26 ในปี 2551 เนื่องจากผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการปรับตัวของราคาน้ำมัน ราคาอาหาร สินค้า และวัตถุดิบที่มีราคาสูงขึ้น ส่งผลให้ประชาชนมีการใช้จ่ายสำหรับหมวดอาหารและพลังงานต่อการใช้จ่ายรวมในสัดส่วนที่สูงขึ้น ซึ่งส่งผลให้ภาคครัวเรือนมีระดับการออมที่ลดลง โดยเมื่อพิจารณาจากรายได้และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือนจะเห็นได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อเดือนในปี 2551 อยู่ที่ระดับ 19,633 บาท เพิ่มขึ้นจากระดับ 18,660 บาท ในปี 2550 หรือมีการขยายตัวอัตราร้อยละ 5.22 ต่อปี ในขณะที่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อเดือนในปี 2551 อยู่ที่ระดับ 15,942 บาท เพิ่มขึ้นจากระดับ 14,500 บาท ในปี 2550 หรือขยายตัวเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 9.94 ต่อปี จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า อัตราการขยายตัวของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนสูงกว่าอัตราการขยายตัวของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จึงส่งผลให้การออมภาคครัวเรือนเกิดความไม่แน่นอน

ตารางที่ 1.2 แสดงรายได้ ค่าใช้จ่าย และการออมเฉลี่ยต่อครัวเรือนของประเทศไทย

หน่วย : บาท

ปี พ.ศ.	2545	2547	2549	2550	2551	2552
รายได้ต่อเดือน	13736	14963	17787	18660	19633	20903
อัตราการขยายตัว (%)	-	8.93	18.89	4.91	5.22	6.47
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน	10889	12297	14311	14500	15942	16205
อัตราการขยายตัว (%)	-	12.93	16.38	1.32	9.94	1.65
การออมครัวเรือนต่อเดือน	2847	2666	3476	4160	3691	4698
อัตราการขยายตัว (%)	-	-6.36	30.38	19.68	-11.26	27.28
สัดส่วนการออมต่อรายได้(%)	20.73	17.82	19.54	22.29	18.8	22.47

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552

- หมายเหตุ : 1. ค่าใช้จ่ายไม่รวมค่าใช้จ่ายที่เป็นการสะสมทุน เช่น ซื้อ/เช่าซื้อบ้าน ที่ดินและของมีค่าต่างๆ เช่น เพชร พลอย
2. การออมของครัวเรือน คือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน หัก ด้วยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน

ดังนั้นการวิเคราะห์โครงสร้างรายได้ รายจ่ายที่ดีก็จะนำไปสู่การเก็บออมที่ดีของแต่ละบุคคล และยังคงส่งผลไปถึงความมั่นคงของครอบครัวและประเทศซึ่งมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะการออมของแต่ละบุคคลนั้นต้องตระหนักถึงความสำคัญ โดยเริ่มจากตนเองว่าควรจะมีการบริหารรายรับ รายจ่าย และออมเงิน ของตนเองอย่างไร เพื่อนำไปวางแผนการเงินส่วนตัวในชีวิตประจำวันของตนเองการบริหารการเงินจะประสบความสำเร็จนั้นต้องเริ่มจากการสร้างวินัยให้กับตนเองเพื่อที่จะช่วยให้มีการใช้จ่ายเงินและออมเงินอย่างเป็นระบบมีแผน และยังคงช่วยสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตในอนาคตได้ จากหลักการง่ายๆดังนี้

-รู้เก็บ (How to save) การแบ่งรายได้มาเพื่อออมทันทีเป็นการวินัยทางการเงินเพื่อให้ฐานของเงินออมขยายตัวเพิ่ม รองรับการสร้างความมั่งคั่งในอนาคต และเงินออมควรแบ่งออกเป็น ส่วนๆตามวัตถุประสงค์ของการออม ซึ่งมีทั้งระยะสั้นและระยะยาว

-รู้ใช้ (How to spend) การใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเป็นหลักคิดสำคัญ เพื่อให้รายได้ที่คงเหลือเป็นเงินออมมีเพียงพอที่จะใช้ขยายฐาน สร้างความมั่งคั่งในวันข้างหน้า

-รู้ขยายดอกผล (How to invest) แนวคิดออมดีกว่าไม่ออม และออมก่อนรวยกว่า ยังไม่พอที่จะสร้างความมั่งคั่งได้ เราจะต้องเรียนรู้ว่าเงินออมของเรามีทางเลือกอะไรบ้างที่จะนำไปขยายผลให้เหมาะกับระดับความเสี่ยงที่เรายอมรับได้ ไม่ใช่ฝากธนาคารเพียงอย่างเดียว

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) หรือใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า Krung Thai Bank Public Company Limited อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2509 ซึ่งประกอบด้วยพนักงานทั้งจำนวน 17,991 คน เป็นพนักงานชาย 7,087 คน และพนักงานหญิง 10,904 คน โดยแยกตามหน่วยงาน ซึ่งประกอบด้วยสำนักงานใหญ่ สำนักงานธุรกิจ สำนักงานเขต และสาขา (ธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน),2553:ออนไลน์) ธนาคารกรุงไทยได้เริ่มดำเนินกิจการมา มีการเจริญเติบโตที่มั่นคง รวดเร็ว มีการปรับปรุง และขยายองค์กรงานใหม่ ซึ่งตอบสนองลูกค้าได้มากขึ้น

ปี 2548 ธนาคารก้าวสู่การเป็น The Convenience Bank “ธนาคารแสนสะดวก” อย่างเต็มตัว มีผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินทุกประเภทและครบวงจร และธนาคารยังคงให้ความสำคัญกับการเพิ่มคุณค่าและยั่งยืนภายใต้วิสัยทัศน์ที่มุ่งสู่การเป็น The Convenience Bank และการที่องค์กรจะบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น จะต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ ธนาคารจึงได้ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของพนักงานทุกระดับในทุกด้าน เพื่อที่จะรักษาไว้เพื่อพนักงานที่มีคุณภาพให้คงอยู่กับธนาคาร ตามวิสัยทัศน์ที่จะเป็นธนาคารที่ดีเลิศของคนไทย ควบคู่ไปกับการกิจในการมุ่งสร้างคุณค่าบริการเพื่อลูกค้า

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินงานในด้านสวัสดิการ ถือได้ว่าเป็นนโยบายที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน)ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดสวัสดิการในด้านต่างๆ ให้แก่พนักงานขององค์กร เพื่อช่วยให้พนักงานมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของค่าครองชีพ และภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เช่นปัจจุบัน การจัดสวัสดิการอย่างมีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการจึงเป็นสิ่งจำเป็น

สวัสดิการที่ทางธนาคารฯจัดให้แก่พนักงาน เช่น เงินเดือนและค่าตอบแทนในการทำงาน ค่าล่วงเวลา เงิน โบนัสพิเศษ ค่ารักษาพยาบาลต่างๆ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการที่ต้องเผชิญกับสภาวะที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นั้น พนักงานก็ต้องตระหนักถึงการบริหารเงินค่าตอบแทนที่ได้จากการทำงานอย่างเป็นระบบเพื่อให้เพียงพอกับการใช้จ่ายและเก็บออมไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน ทั้งนี้ทางธนาคารฯยังได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและส่งเสริมให้พนักงานมีการเก็บออม โดยที่ธนาคารฯมีการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพื่อให้พนักงานสร้างวินัยในการเก็บออมเงินและเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับพนักงานและมีเงินสำรองไว้ใช้ในยามเกษียณ

ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงได้มุ่งศึกษาตัวแทนของประชากรที่คาดว่าจะเป็นผู้ที่มีการวิเคราะห์และบริหารรายได้ รายจ่าย และเงินออม โดยเลือกอาชีพพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน)

ซึ่งถือว่าเป็นพนักงานที่มีรายได้โดยเฉลี่ยที่ดีที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับธนาคารพาณิชย์อื่นๆ(ฝ่ายวิจัยธุรกิจธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน).2551) และเป็นกลุ่มที่มีรายได้สม่ำเสมอ อีกทั้งยังเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางการเงิน เนื่องจากภาระหน้าที่นั้นเกี่ยวข้องกับการเงิน ดังนั้นพนักงานธนาคารจึงน่าจะรู้จักการวางแผนการเงินได้ดี ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์กับพนักงานและบุคคลทั่วไปที่สนใจในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนทางการเงินต่อไปได้ในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงโครงสร้างของรายได้ รายจ่าย และเงินออมของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์รายได้ รายจ่าย และเงินออมของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบรูปแบบของรายได้และการออม การวางแผนรายจ่ายและการออม วัตถุประสงค์ของรายจ่ายและการออม และความสัมพันธ์ของรายได้ รายจ่าย และการออมของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยจะนำไปสู่การวางแผน การจัดการด้านการเงินของพนักงานแต่ละคน หรือบุคคลทั่วไปที่สนใจในการวางแผนทางการเงิน ซึ่งจะเป็นแนวทางในการบริหารทางการเงินที่มีประโยชน์และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษากาการวิเคราะห์โครงสร้างรายได้ รายจ่าย และเงินออมจากประชากร คือ พนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาโครงสร้างและความสัมพันธ์ของรายได้ รายจ่าย และเงินออมของครัวเรือน ของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีจำนวนสาขาทั้งหมด 21สาขา

1.5 นิยามศัพท์

รายรับ หมายถึง จำนวนเงินสดที่บุคคลได้รับเข้ามา ซึ่งเงินที่ได้รับเข้ามานี้อาจจะมาได้จากหลายทาง เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส ค่าคอมมิชชั่น เงินปันผล ดอกเบี้ยรับ เงินรับค่ากรรมธรรม์ประกันชีวิต เงินบำเหน็จบำนาญกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และ เงินค่าประกันสังคม ตลอดจนเงินได้รับอื่นๆ เช่น การขายทรัพย์สิน เงินรางวัลตอบแทนต่างๆ เป็นต้น

รายจ่าย หมายถึง จำนวนเงินสดที่บุคคลใช้จ่ายออกไป บุคคลมีการใช้จ่ายมากมายเพื่อวัตถุประสงค์ที่ต่าง ๆ กัน เช่น การใช้จ่ายเพื่อดำรงชีวิตประจำวัน การใช้จ่ายเพื่อซื้อทรัพย์สินต่างๆ บางอย่าง และการชำระหนี้สิน เป็นต้น

การออม หมายถึง การนำเงินสดส่วนต่างระหว่างรายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นการชะลอการบริโภคหรือการใช้ทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่ในปัจจุบันบางส่วนเอาไว้ เพื่อให้เกิดความสามารถที่จะบริโภคในอนาคตหรือในยามจำเป็น การเก็บออมจะอยู่ในรูปแบบต่างๆ เช่น ฝากไว้กับสถาบันการเงิน ซื้อหลักทรัพย์ และประกันชีวิตแบบออมทรัพย์ เป็นต้น เพื่อหวังผลตอบแทนและการเพิ่มมูลค่าของสินทรัพย์

การลงทุน หมายถึง การเพิ่มพูนหรือดำรงไว้ซึ่งปริมาณของสินค้านทุนหรือสินทรัพย์ที่แท้จริงและส่งผลต่อการเพิ่มปริมาณการผลิตสินค้าและบริการ โดยตรง ได้แก่ เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ อาคาร โรงงาน สำนักงาน เป็นต้น ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้านทุนเรียกได้ว่าเป็นการลงทุน เพราะก่อให้เกิดการผลิตสินค้าและบริการโดยตรง